

Pařeniště

Vítáme prvňáčky

Rozhovory s malými nováčky na naší škole vedly Katka Dušková a Bára Hoňková z osmé třídy.

Markétka Štenclová

Jak se ti líbí ve škole?

Hezky.

A jaká je paní učitelka?

Hodná.

Co děláte ve škole?

Učíme se.

A baví tě to?

Baví. Taky mě baví přestávky.

A co tě baví nejvíce?

Učení.

Šimon Carbol

Jak se ti líbí ve škole?

Dobře.

Co se ti ve škole nejvíce líbí?

Hračky a když jsme venku.

A co je lepší? Chodit do školy, nebo být doma?

Chodit do školy!

František Vícha

Ahoj! Jak se jmenuješ?

František Vícha a dneska mám

svátek.

Tak to vše nejlepší! A co už umíš?

Psat jedničky a dvojky a podepsat se.

Dominik Rosenbaum

Ahoj, jak se jmenuješ?

Dominik Rosenbaum. Umím napočítat z taekwonda korejsky do 10.

A který předmět ve škole tě nejvíce baví?

Tělocvik.

Jaký oběd máš v jídelně nejradši?

Bramborový knedlík.

První den ve škole

Kačenka Víchová

Jaké jídlo ti v jídelně nejvíce chutná?

Perník se šlehačkou!

Jak se ti líbí ve třídě?

Je tu dobrá výzdoba.

A co už umíš?

Číst, počítat, recitovat básničky.....

Markétka Mejzlíková

Jak se ti líbí na škole?

Hezky.

Co bys řekla o vaší paní učitelce?

Je dobrá.

Jaká je tvoje nejlepší kamarádka?

Markétka Štenclová.

A co tě na škole baví?

Mě baví přestávky.

A co děláš o přestávkách?

Chodím ven. Ale taky mě baví učení.

Jirka Vícha

Co se ti líbí na škole?

Tabule.

Je paní učitelka hodná?

Ano, je hodná.

Co se ve škole učíte?

Listy.

A jaké máš známky?

Jedničky.

A líbí se ti, že tu máš bráchu ve třídě?

Ano, líbí.

Dominik Haas

Je ve škole něco, co se ti nelíbí?

Mi se líbí všechno.

Jaká je paní učitelka?

Hodná.

Co děláte ve škole?

Kreslíme.

A jaké máš známky?

Jedničky.

Marek Binar

Katka Bittnerová

Jak se ti líbí ve škole?

Je to tady hezké.

A co máš ve škole nejradši? *Nejradši mám úplně všechno!*

Co nemáš ve škole ráda?

Když mě někdo otravuje.

Paní učitelka Marie Šoltisová

Anketa

Jaké máte plány pro tento školní rok?

Tonda Dulava: Skončit se školou.

Filip Dušek: Začít se učit.

Vít Schreiber: Zlepšit si známky.

Honza Steinwirth: Naučit se co nejvíc věcí.

p. uč. Kulišan: Stejně jako loni.

Ludmila Bujnovská: Žádné.

Markéta Ocetníková: Zlepšit si známky.

Marie Kepová: Snažit se o pěkné známky.

Kuba Štencel: Zlepšit známky.

„Mojžíš“, Michaele Giliková

„Mojžíš“, Klára Cihlářová

Tonda Herber: Učit se.

Bára Wolfová: Nepropadnout.

David Stuchlík: Projít.

p. uč. Hruša: Dobře učit žáky.

Barča Larischová: Dostat na vysvědčení jedničky.

Anketu připravili Lukáš a Sára ze sedmičky

Z tvorby žáků deváté třídy

Potkanova potopa

Terezie Řeháčková

Pročpak potopa potopila příbytek pana Potkana? Protože pan Potkan pozapomněl platit pojistku proti potopě. „Pouze pošetilý potkan pozapomene platit pojistku proti potopě. Půl pravěku pryč,“ povídá Potkanice přidávajíc pórek pod plechovou poklici. „Pořád prdíš pod peřinou, pliveš po podlaze, plýtváš papírem při potřebě, pořád peru proděravělé ponožky - proč? Potřebuješ práci?“ „Přiznávám,“ podotýká potkan. „Polepšovna!“ přidává Potkanice. Potkan potichu přešlapuje po podkrovním pokoji, popíjí pivo, poslouchá pepřenou polku. „Pane Potkane,“ povídá puštík, „proč pořád počítáte peníze?“ „Počítám peníze, protože pozapomínám platit pojistku proti potopě.“

Podzim

Terezie Řeháčková

Sama sobě barevná se zdám,
nejistě stromů se ptám:
„Kdo je podzim?“

Listí mi jemně zašustí,
že otázku mi rozluští.

Rána bývají už zchladlá,
zahrady zdobí jablíčka spadlá.
Rána bývají už zchladlá,
červená růže smutkem zvadla.

Doteky deště chladí tvou tvář,
zpoza stromů cítím sluneční zář.
Na stráni děti draky pouštějí,
za pár dní bude stráž zapadlá závějí.

Ptáci své obydlí opouští,
najdou si last minute za pouští.

Třpytivá ranní rosa lupičům zraky kazí,
rosu však děd Mrazík zmrazí.

Huňatá veverka ocasem kmitá,
veverčí povaha je velmi hbitá.
Na podzim veverky ořechy sbírají,
zajíci v lese však ruce své svírají.

Veverky ořechy snědí,
zajíci nevlídně hledí.
Veverky chytrostí nešetří,
lesní pan strážmistr krádeže vyšetří.

Lidé povadlé listí hrabají,
kaštiny ze stromů vesele padají.
Stromy svlékají letní šat,
rodinu myšky přepadl chlad.

Domov

Marie Cihlářová

Když po stém dni se utíkám

ku prahnoucímu slunci,
pod palmovým listovým
rty suché smočit chci.

Jak dlouho už jdu poutí
za bezstarostným životem?

S každým krokem cítím,
že zápolím s životem.

Jak se ti dnes asi
panenko má daří?
Já vážně musel utéct
před tvou krásnou tváří.

Nesnesl jsem pocit,
že se pro mě trápíš
a svou mladou tvář
slzami si skrápíš.

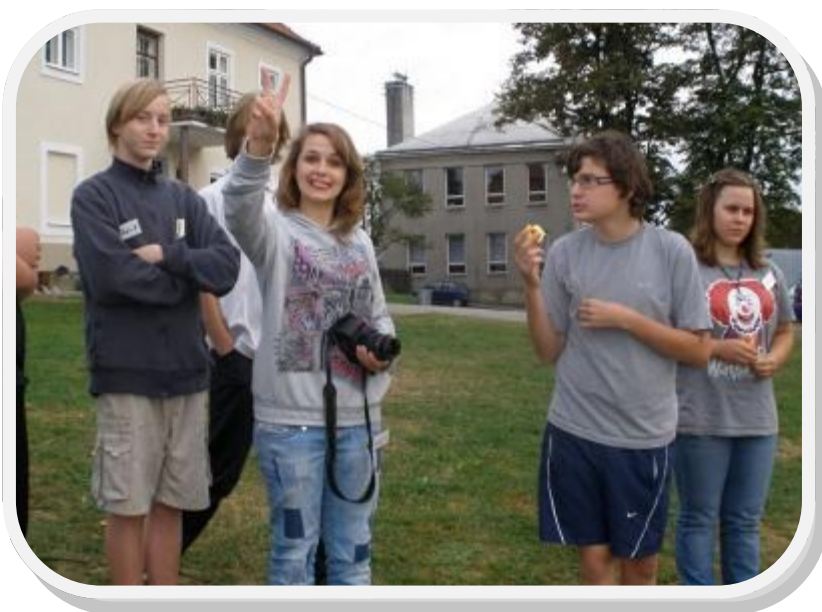
Jen jedinou překážkou
mezi námi dvěma tam,
jsem si byl pouze,
vždycky jen já sám.
Snad mi jednou odpustíš,
žeš zůstala sama,
matně už si vzpomínám,
co znamená „doma.“

Domov to je pocit -
bezpečí a pohodlí,

když si na něj vzpomenu,
u srdce mě zabolí.

Domov to je místo,
kde jsme vyrůstali
a pak také tam,
kde „sbohem“ jsme si dali.

Při slovíčku „domov“
vzpomínám na tebe,
když svítí slunce,
když je modré nebe.

Poslední příběh pytláka Přemysla Prouzy

Eva Víchová

Policista Petr Pochybný poobědval prvotřídní pečeni. Poté pátral po pohřešovaném pytlákovi Přemyslu Prouzovi. Podpraporčík Petr Pochybný při pochůzce přistihl pytláka Přemysla Prouzu při pokládání pastí. Policista při překvapivém přistižení přiložil pytlákovi policejní pouta. Poté po prohlídce přistiženého pytláka přivolal posily. Posily před přivoláním posvačily pšeničné pečivo potřené paštikou, poté přijely pomoci podpraporčíkovi Pochybnému. Přivolané posily pečlivě a profesionálně provedly prohlídku pytlákových pastí. Po prohlídce předvedly pytláka před podplukovníka Pavla Prašivého, poctivého policistu. Podplukovník Prašivý přivolal pytlákovi právníka. Právník pohotově poradil pytlákovi před policisty provést přiznání. Přiznání podepsal Prouza plnicím perem. Policisté po přiznání pytláka propustili. Pytlák Prouza po propuštění povečeřel půlku pečeného prasete, přičemž popíjel plzeňské pivo. Po pátém pivu přiopilý Prouza pospíchal po přechodu pro pěší, přičemž pytláka přejeli pražští popeláři. Parte pytláka pověsili Prouzovi přátelé před pivnicí Pod Petřínem.

Rozhovor s novoknězem

P. Michal Jadavan (*1982)

Otec Michal je rodilý „Ostravak“ a na tuto skutečnost je náležitě hrdý. Své dětství prožil v Ostravě-Porubě, odkud se s rodiči přestěhoval do Moravské Ostravy. Ke školám a školství měl vždy pozitivní vztah, který byl okořeněn mnoha paradoxy: absolvoval základní výtvarnou školu, přičemž neumí ani kreslit, ani malovat, ani modelovat.

Jak jste se dostal k víře a k povolání kněze?

Jsem pokřtěný od mala, ale do kostela jsme s rodiči nechodili a nemodlili jsme se. Věřit v Boha jsem začal až v sedmnácti letech, kdy jsem se trápil kvůli nešťastné lásce a s kamarádem jsme se začali modlit. V průběhu modliteb jsem poznal, že Bůh opravdu existuje. Studoval jsem na učitele fyziky a matematiky, ale cítil jsem, že jdu špatnou cestou, a tak jsem se vydal cestou kněžství.

Chtěl byste sloužit mše jinde než v Moravskoslezském kraji?

Mám moc rád Ostravu, chtěl bych být v jejím okolí, ale je mi jedno, kde budu knězem.

Jak vaši cestu víry přijali rodiče?

Byli trochu zklamaní, že nebudou mít vnoučata, navíc jsem jedináček, takže roli s vnoučaty nemohou zastat sourozenci, ale přijali to dobře. Při mých studiích na kněze začali chodit do kostela a byli mi oporou.

Neztratil jste kvůli víře přátele?

Kvůli víře ne, spíš kvůli tomu, že jsme se stěhovali - naštěstí jen z jednoho konce Ostravy do druhého.

Jak jste se dostal do střediska mládeže?

25. 6. 2011 jsem byl vysvěcen na kněze a jako farní vikář poslán do Staré Vsi nad Ondřejnicí - navíc mám středisko blízko Ostravy, kde učím náboženství na biskupském gymnáziu.

Jak se vám pracuje s mladými?

Mladí... (zamyslí se) mladí mají vize, ideály, jsou nastartovaní. Naší prací je říkat jim - vám, kam tu energii nasměrovat. Mládeži se snažím ukazovat Boha.

Doporučil byste nevěřícím věřit?

No, přál bych jim, aby se s Bohem setkali, protože to je to nejlepší, co mě osobně v životě potkalo. Bůh je smysl všeho, toho proč žít a proč se snažit žít dobře, proč nelhat a nepodvádět.

Co patří mezi vaše koníčky?

Moc rád čtu – kromě Bible také sci-fi, fantasy nebo filosofii. S radostí chodím do přírody, ale jsem líný. Mám radost, když jsem venku. Také rád spím. Hraju na kytaru. (A hezky zpíváte – dodává Adéla.)

Když se řekne učitelství...

Matematiku mám rád od základní školy, ale fyzika i matematika jsou pro mě na stejné úrovni. Ve třídě jsem byl jako jediný, komu šla matika sama, bavilo mě ostatní doučovat.

Co vás na matematice baví nejvíc?

(Zamyslí se) Je úžasné, že v matematice všechno sedí, že součet vnitřních úhlů v trojúhelníku je 180° . Matematika je abstraktní. Jako malý jsem si rád maloval grafy a myslel si, že to tak dělají všechny děti, až pak mi došlo, že ostatní si grafy jen tak nemalují.

Děkujeme za zajímavý rozhovor.

A.Dosbabová a T. Řeháčková, 9. třída

Duchovní obnova ve Staré Vsi

První dojmy z nové školy.

Jak to vidí šestáci ...

Líbí se mi, že se tady dostanu jak vlakem, tak autobusem. Jsou tu dobré obědy a se třídou je sranda. (Štěpán)

Celkem se mi tu líbí. Mám tu nové kámoše. (Marek)

Na vyšším stupni je to celkem fajn. Překvapilo mě, že mezi mé nejoblíbenější předměty patří zeměpis a přírodopis. Taky tělák je bez „urvaných“ kluků fajn. I když o přestávkách je někdy až moc hlučně. (Lenka)

Líbí se mi tady počítače a fotbalové hřiště. (Petr)

Líbí se mi tady. Kamarádi super, učitelé ujdou. (Kuba Š.)

Mé první dojmy z nové školy jsou dobré. Našla jsem si nové kamarádky. Učitelé jsou srandovní. Moji spolužáci jsou docela hodní. (Monika)

Vyšší stupeň je přísný a jsou nové předměty. (Kuba S.)

Líbí se mi fotbalové hřiště, volejbalové hřiště. No, prostě to tu ujde. (Tonda)

Pořád stejné, pořád stejné! (Tadeáš)

Můžu chodit na kompy a devátý malého. Líbí se mi děcka z O (Franta)

Je to tu dobré. Jedeme dlouho, stihneme pokecat s devátáky (Ondra)

z vyššího stupně ...

Na druhém stupni se mi líbí. Některé věci jsou složitější, ale celkově to je dobré.
(Terka)

Vyšší stupeň je horší než nižší, ale zase se tam víc naučíš. Někdy je zábava a někdy nuda.
(Hanka)

Na vyšším stupni se mi líbí, jenom je tady víc učení.
(Maruška H.)

Našel jsem si nové kamarády.
(Nico)

Matika je super, ale už mi leze na nervy.
(Míša)

V nové škole se mi líbí, mám tu hodně kamarádů, jsem ráda, že už jsem šestáčka.
(Jennifer)

Vyšší stupeň a já jsem pořád taková malá! Přežiju to tu? Třídní je fakt boží!
(Bára)

Na vyšším stupni se mi líbí, protože mě baví fyzika. A můžeme blbnout s osmou třídou.
(Vojta)

át'áci mě neberou jako
pavy.

ho autobusem, takže
y.

VZKAZ MÉ NEJMILEJŠÍ VĚCI

POSTEL

Ráno se mi z ní nechce a večer se nemůžu dočkat, až v ní budu. Ano, je to postel. Kdybych jí měl něco říct, tak by to nebylo nic negativního. Rád bych jí řekl: „Jsem velmi rád, že zrovna já v Tobě můžu každý večer usínat a ráno se, sice s nechutí, probouzet.“ Vždy večer před spaním mi svým tichým zavráním řekne: „Dobrou noc a sladké sny.“ A ráno mě přivítá svým: „Dobré ráno, vstávej, nový den je tu!“ Jsem se svou postelí velký kamarád. Vždyť jsme spolu třetinu dne. Za nic na světě bych svoji postýlku nevyměnil.

Filip Dušek, 7. třída

Milý klíči,

každý den Tebou odemykám domovní dveře. Vždy se mi vybaví vzpomínka, jak jsem Tebou odemykala poprvé. Bylo mi sedm a měla jsem z toho velkou radost. Ale teď už to pro mě nic neznamená. Spousta lidí Tě ztrácí, ale mně se to naštěstí ještě nestalo. Omlouvám se Ti za to, že Tě pořád zapomínám doma.

Barča Wolfová, 8. třída

Ahoj můj nejlepší kamaráde - řízku, nejraději Tě mám na talíři s bramborovou kaší, která v sobě nemá žádné hrudky. Vždy když Tě jím, připadám si jako v nebi, protože Tvé naklepané maso je velmi šťavnaté a chutně nasolené. Tvůj obal ze strouhanky je dohněda opečený a velmi křupavý. Jakmile Tě dojím, už se těším na další obědy s Tvými kamarády - pěkně vypečenými řízkami.

Honza Larisch, 8. třída

Milá peřino, jsem moc ráda, že existuješ, že tě mám. Když je léto, jsi sice odložená na boku postele, ale v zimě Tě mám pořád na sobě. Pamatuješ, jak jsi mi jednou v noci spadla z postele a já Tě pak hledala? Málem jsem spadla za Tebou. Už to víc krát nedělej!

Katka Dušková, 8. třída

Milé pero,

jsi nejlepší ze všech, které jsem kdy měla. Jsi kvalitní a taky hezké. Jsem Ti vděčná za všechna písmena, řádky, prostě všechno, co jsi se mnou napsalo. Že jsi bylo ochotné to pro mě dělat jen za to, že jsem Ti pravidelně dávala pít z inkoustových lahvíček, a to jen tehdy, když jsi mělo takovou žízeň, že jsi už nedokázalo déle psát. Jsem Ti vděčná za to, že nebereš na vědomí svou modrou barvu, která už na mnoha místech není tak krásně matná, ale poškrábaná a lesklá. Přesto všechno mi už tolik roků sloužíš a plníš mé rozkazy.

Tvá majitelka, Ludmila Bujnovská 7. třída

Kopačák

Můj milý kopačáku, přes prázdniny sis odpočinul od tréninků. Doufám, že jsi připravený na další fotbalovou sezónu, na středeční a páteční tréninky. Těším se na to, jak spolu budeme obcházet kužely nebo terče, střílet na bránu, přijímat nahrávky spoluhráčů. Připrav se na střelu mou pravou i levou nohou. Občas se pokusím trefit Tě hlavou. Neboj se, nebude to bolet. Vždyť my dva to spolu zvládneme. Chvilími si budou s Tebou přihrávat i mí spoluhráči. Jsou stejně dobří jako já. Vždy se ke mně potom vrátíš. Jsi přece můj. Může se stát, že Tě hráči kopnou do autu a Ty se poškrábeš o zábrany nebo spadneš do řeky. Rychle pro Tebe poběžím, aby ses neponičil. Těším se, až Tě kopnu do brány. Brankáři proletíš mezi rukama a zvlníš brankovou síť. „Gól,“ vykřiknu a poběžím pro Tebe. Budu mít velikou radost. Po každém tréninku či zápasu Tě budu čistit, mazat, aby ses udržel v co nejlepším stavu. Budu s Tebou a bude nám dobře. Tak se uvidíme na tréninku, můj nejmilejší kopačáku!

Vašek Pchálek, 7. třída

Moje milá Vochomůrko,

vzpomínáš, jak jsi tehdy ležela pod stromečkem plná očekávání, kdo si Tě asi rozbalí? Byla jsem to právě já, jejíž jméno bylo napsáno na balicím papíru. Máme spolu spoustu zážitků. Vzpomínáš, jak mi Tě mamka přinesla do nemocnice? Hned mi bylo veseleji, když jsi mi byla nablízku. Vozila jsem Tě pak všude s sebou... Zestárla jsi... Měla jsi ve svém tělíčku několik děr, které Ti mamka asi pětkrát zašívala. Ale díry byly neposlušné a dělaly se znova a znova. Nakonec z Tebe vypadla Tvoje molitanová dušička. Mám Tě ve svých vzpomínkách, kde mi Tě nikdo nemůže vzít. Děkuji Ti,

„Mojžíš“, Filip Dušek

Moje milovaná,

už se nemohu dočkat, až Tě zase spatřím, obejmú, pomazlím, až si lehounce lehneš na mě. Těším se, až ucítím Tvé teplo, Tvou vůni, Tvou hebkost. Možná budeš mít na sobě i nové prádlo, ale nejvíc Ti sluší to s kytičkami. Sluší Ti každá barva - zelená, modrá, červená, žlutá, růžová i bílá s proužky. Nebolí Tě, když Tě někdy v noci kopnu? Ty nikdy nenadávaš, jsi tichá, moc toho nenamluvíš, zato já toho namluvím! Vždycky mě chápeš, ať se směju nebo pláču, jsi stále v mé blízkosti. Jsi opravdu dobrá kamarádka. Tak na shledanou večer, má milovaná, něžná, krásná PEŘINO!

Dominika Lazecká, 7. třída

Knížko,

jsi moje nejlepší zábava, jedině s Tebou se můžu ponořit do úplně jiného světa, světa krásného a bez hranic. Díky, že si s Tebou můžu také odpočinout a zažít nějaké to dobrodružství.

Honza Steinwirth, 8. třída

Minirozhovor s Petrem Bradávkou

(oblíbeným družinářem, nadšeným fotografem a trpělivým učitelem volejbalového umění)

Jak ses dostal k fotografování?

Již v dětství jsem měl bakelitový fotoaparát značky Pionýr....ale opravdově fotit jsem se naučil v 17 letech, kdy jsem si pořídil kinofilmovou zrcadlovku a vybavení temné komory.

Co nejraději fotíš?

Přírodu. V detailech rád obdivuji krásu světa.

Jak vzpomínáš na dobu, kdy jsi v CZŠ pracoval jako učitel?

Učiteloval jsem tady v době, kdy byla škola v počátcích. Vždycky se mi tady líbila hlavně rodinná a přátelská atmosféra. Jsem rád, že tady dnes mohu pracovat jako družinář.

Jak nejraději trávíš volný čas?

Volného času moc nemám. Kromě fotografování mám rád turistiku a s oblibou také jezdím na vodu.

A ještě jedna otázka „na tělo“: Oholíš se někdy?

Ne. Nemám holicí strojek, nerad se holím. Ale především se vousy líbí mé ženě.

Tatku vyzpovídala Marie Bradávková

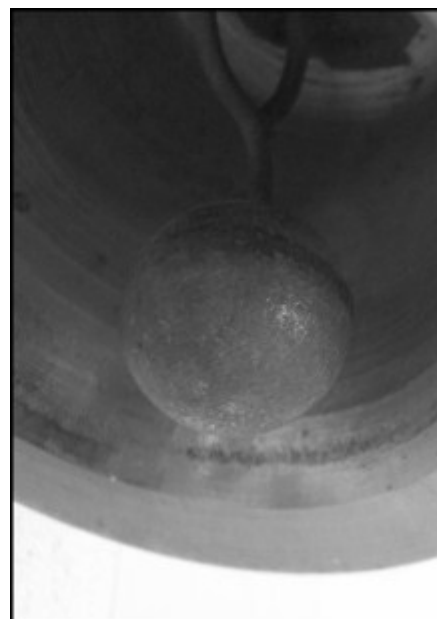
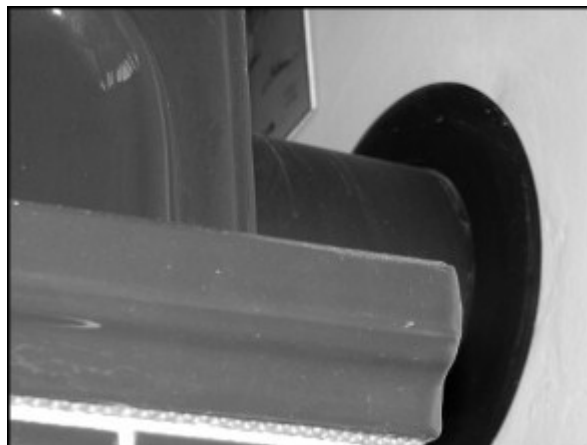

Co je to?

Jste všímaví?

Pan učitel Bradávka pro vás nafotil několik detailů věcí z naší školy, kolem kterých dennodenně chodíte.

Poznáte, o co se jedná?

(Řešení: 1. fotbalista, 2. hasičák, 3. kama, 4. zvoneček, 5. zvonek)

Jaká je naše osmá třída???

Naše třída navštěvuje již osmým rokem CZŠ svaté Ludmily v Hradci nad Moravicí. Přestože jsme v 1.třídě začali jako sedm vzorných žáčků, nyní jsme se rozrostli na kouzelné číslo 21. Časy, kdy se sejdeme v plném počtu, jsou ale vzácné. To jsme pak zpočátku plní elánu a těšíme se, že si užijeme legraci. Naše nadšení opadá ve chvíli, kdy vejde do třídy učitel a začne okamžitě „využívat“ toho, že nikdo nechybí. Jakmile ovšem zazvoní na přestávku, jsme zase plní aktivity a humoru. Z případných obtíží se snažíme nic nedělat, což se také projevuje na domácích úkolech. To je bohužel fakt, se kterým ani čárky, tečky, poznámky nic nesvedou. Máme ale také světlé stránky. V každém období nás baví něco jiného. Sbírky samolepek, památníková mánie, házení vlaštovek z oken,... I přes všechny naše nedostatky a odlišnost názorů mám pocit, že si celkem rozumíme. Naše třída je součástí našeho domova, ve kterém má každý své místo.

(Bára Hoňková)

Musím říct, že naše třída je hodně živá. Pořád se u nás něco děje. Zdá se mi, že je to nejlepší třída ze všech. Přestávky jsou nejlepší - pořád se tu něco míchá, blbne, ničící....to je tím, že je nás tady 21. Mám ráda naši třídu a nikdy bych ji nevyměnila.

(Denisa Balnarová)

Přestávky mám z celého pobytu ve škole nejradši. Někdy opisujeme úkoly, přidáváme nové přísady do naší tajemné lahve nebo rozmlouváme o házení kříd. Zlatá přestávka!

(Marie Bradávková)

Naše třída je jako jedna velká rodina! Sem tam se pohádáme, ale pak se to spraví. Když někdo potřebuje pomoc, vždy mu někdo pomůže. Na výletě je naše třída senzační. Bojové hry vždy ukážou, že umíme být jeden tým. Většinou si vše říkáme na rovinu.

(Eliška Vránová)

Je nás ve třídě dvacet jedna. Jedenáct holek a deset kluků. Kdybych měla naši třídu popsat dvěma slovy, řeknu: „Ujetá a praštná!“ Jsou sice v naší třídě i výjimky - žáci, kteří se o přestávce učí, sedí, čtou knížku - ale těch je opravdu málo. Většina o přestávce lítá po chodbě, říká vtipy, pere se, hází po ostatních křídý nebo přidává přísady do naší „kouzelné“ flašky. V osmé třídě jsem ráda a jsem ráda, že mám takové spolužáky, jaké mám.

(Katka Dušková)

Když vejdete do naší třídy, je docela pravděpodobné, že se zleknete, neboť vás trefí křída. Nejspíš se pak budete bát vstoupit a budete si myslet, že jsme blázni. Ale až nás poznáte víc, zjistíte, že nejdůležitější je u nás smích. Nerozumíte učivu? U nás se vždy najde někdo, kdo vám to vysvětlí. Jsme prostě NEJ!!!

(David Stuchlík)

U nás ve třídě je opravdu rušno a hlavně veselo. O přestávkách nám vládnu vtipky a legrácky. Někdy i v hodinách. Jsme sportovně nadaní - dokazuje to našich pár pohárů, které se pyšní na naší starobylé skříni. Není se čemu divit, vždyť máme mezi sebou několik fotbalistů. Myslím, že až vyjdu z devítky, bude se mi stýskat.

(Honza Steinwirth)

Test

Dáváte ve vyučování pozor? Poznáte oblíbené výroky našich učitelů?

- 1) p. uč. E. Chovancová
- 2) p. uč. L. Víchová
- 3) p. uč. A. Hennig
- 4) p. uč. M. Vícha
- 5) p. uč. P. Hruda
- 6) p. uč. M. Dostál
- 7) p. uč. R. Kulišan

- a) „Ležatá šipka vpravo!“
- b) „Bud' zticha a kresli si vojáčky!“
- c) „Já už jsem tady, jestli jste si nevšimli!“
- d) „Tak takhle ne! Tak takhle ne!“
- e) „Tak co, děcka, dáme domácí úkol, ne?“
- f) „Hele, берушко, pracuj, jo?“
- g) „Heeej!!!!“

(Sesbírali žáci 7. a 8. třídy)

Správné odpovědi: 1c, 2f, 3a, 4b, 5e, 6g, 7d

Co si myslí zvířata?

Komár: „Já to z tebe vysaju!“

Slepice: „A kurnik!“

Kočka na psa: „Vrrrr...“

(Lukáš Kollárik, 7.třída)

Velbloud: „Opravdu musíme zastavovat u každé studánky?“

(David Stuchlík, 8.třída)

Dikobraz: „Pohlad' mě...“

Slon: „Svědí mě v nose!“

(Bára Wolfová, 8.třída)

Vosa: „Komu dneska píchnem?“

(František Stoklasa, 8.třída)

Kočka: „Myši na klíček chutnají fakt hnusně!“

Sob: „Už mám od toho Santy zničená záda!“

(Marie Bradávková, 8.třída)

Rak: „Kdybych se alespoň tolik nečervenal...“

Pavouk sekáč: „Žádám vás o nohu!“

Vrána: „Tady je ale černých pasažérů!“

(Bára Hoňková, 8.třída)

Včela: „Já se bodnu, zjistili mi alergie na pyl!“

(Honza Steinwirth, 8.třída)
